

תלמודו בידו

דף כה עמוד ב

א מי הם האנשים "אשר היו טמאים לנפש" ולא יכלו להקריב את הפסח?

ב האם אבל חייב בתפילין ובסוכה?

ג האם חתן ושושביניו חייבים בסוכה, ומדוע?

ד מדוע אי אפשר לעשות חופה בתוך הסוכה?

א ר' יוסי הגלילי: נושאי ארונו של יוסף, שהיו עצמותיו מונחים בו. וקשה, הרי מאז שחנו בחורב בשנה הקודמת לא נשאו את ארונו. ר' עקיבא: מישאל ואלצפן, שהתעסקו בנדב ואביהוא שנשרפו בשמיני של המילואים. וקשה, הרי מתו באחד בניסן, ונותר די זמן להיטהר קודם הפסח. ר' יצחק: אנשים שעסקו בקבורת קרוביהם, והיום השביעי לטומאתם חל בערב פסח. וולדעתו, אין שוחטים עבור הטמא אפילו אם בלילה יהיה ראוי לאכול.

ב תפילין: בתפילין נאמר "פאר", לכן פטור ביום הראשון שאז עיקר המרירות. סוכה: חייב. ואינו בכלל מצטער הפטור מן הסוכה. שרק המצטער מחמת הסוכה עצמה, כגון מפני החמה או סרחון הסכך, פטור. אָבֵל אָבֵל הרי הוא מצער את עצמו, וחובתו ליישב עליו את דעתו.

ג הדין: פטורים כל שבעת ימי המשתה. הטעם: כיון שאינם יכולים לאכול ולשמוח בסוכה, שאין שמחה אלא במקום החופה. ואינם יכולים לשמוח במקום החופה, שאין שמחה אלא במקום סעודה.

ד אביי: מחשש ייחוד. שמא החתן יצא מן הסוכה לעשות צרכיו, ויטיח אָחַר עם הכלה. רבא: משום צער החתן. שהסוכה צרה ופרוצה, והחתן בוש לשחוק עם כלתו. - נפקא מינה, בסוכה שמצויים בה אנשים, שאין לחוש לייחוד, אך יש צער לחתן.